

1987, 20. září – Sdělení VONS č. 682 „Rozsudek nad Vlastimilem Markem potvrzen“ o usnesení Městského soudu v Praze potvrzujícím rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 nad Vlastimilem Markem odsouzeným pro trestný čin poškozování zájmů republiky v cizině k podmíněnému trestu odnětí svobody.

Dne 11. 9. 1987 projednával senát Městského soudu v Praze, jemuž předsedal JUDr. Alexandr Rudý, ve veřejném zasedání odvolání v trestní věci proti Vlastimilu Markovi, kulturnímu pracovníkovi a přednímu aktivistovi Jazzové sekce. Po čtyřicetiminutovém jednání soud odvolání zamítl a potvrdil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 (viz naše sdělení č. 555, 559, 564, 571, 654 a 675)¹, jímž byl V. Marek uznán vinným trestným činem poškozování zájmů republiky v cizině (§ 112 tr. z.) a odsouzen k čtyřměsíčnímu trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem na jeden rok. Rozsudek tím nabyl právní moci.²

Soud ignoroval důkazy, předložené V. Markem a jeho obhájcem, že obžaloba používá zkráceného překladu jeho textů a že ho žaluje i pro tvrzení, která se běžně vyskytují v čs. oficiálním tisku. Po tomto projevu předpojatosti soudu obžalovaný žádal, aby směl namísto obhajoby zahrát na gong a demonstrovat tak povahu své mírové iniciativy. Předseda senátu to nepovolil, neboť „gong do soudní síně nepatří“.³ V. Marek s ním souhlasil, namítl však, že tímto stanoviskem by se měli v budoucnosti řídit i příslušníci StB. Také my se domníváme, že k poslání soudů nepatří ani posuzovat ani odsuzovat kvalitu hudebních produkcí. Předmětem soudního řízení by zásadně neměly být – mj. i proto, že je to v rozporu s Československem přijatými mezinárodními závazky – ani názory čs. občanů, ať již zveřejněné v jakékoli formě. V případě V. Marka je ovšem polehčující okolností, že jeho názory nebyly natolik „závadné“ a navíc byly publikovány až v dalekém Japonsku – my však pokládáme za nepřijatelnou především skutečnost, že vůbec existuje „případ V. Marka“, že se umělecké či filozofické názory mohou stát předmětem soudního jednání.

Informace o Chartě 77, r. 10, 1987, č. 13, s. 4.

POZNÁMKY

- ¹ Dokumenty č. 558, 562, 567, 574, 657 a 678. K případu viz dále sdělení VONS 658, dokument č. 661.
- ² Usnesení Městského soudu v Praze je uloženo in: ABS, vyšetřovací spis k případu Vlastimila Marka, sign. V 40277 MV.
- ³ Zprávu o soudním jednání u Městského soudu v Praze podal Vlastimil Marek v textu „Gong (a hudba) do soudní síně nepatří!“ ze 14. 9. 1987. V textu je mj. uvedeno: *„Vlastimil Marek tak byl odsouzen – protože z původní rozsáhlé obžaloby nezbylo skoro nic – za ‚obsah‘ svých dopisů (nikdo ale nespécifikoval, co je ‚nepravdivé‘ a ‚hrubě zkreslující‘ a co ‚poškozuje zájmy republiky v cizině‘) a ‚skutková podstata trestného činu byla naplněna už odesláním těchto dopisů‘ (sic!)! V rozsudku se dále uvádí, že ‚některé informace, které zaslal do ciziny, mohly být zneužity...‘ nebo ‚že je do ciziny zasílal v eventuálním úmyslu rozšiřovat je...!!! Senát Městského soudu nezajímalo tvrzení Marka, že se jednalo o přehnaně vykonstruovanou a neinformovanou akci StB. Jak Marek po příchodu do bytu zjistil, zatímco seděl na lavici obžalovaných, ‚někdo‘ mu opět pečlivě prohlédl písemnosti. Při podobné příležitosti mu 21. 6. ‚někdo‘ ze zamčeného bytu odcizil japonský fotoaparát [...]“ LP, Sb. VONS inv. č. 209, sign. II/4, kart. 35. K veřejnému zasedání u Městského soudu v Praze viz dále závěrečnou řeč V. Marka uloženou in: tamtéž, sign. II/3, kart. 35.*